

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Afdelingen for grundskole og
folkeoplysning

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5666
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 166 (Alm. del):

I brev af 25. februar 2009 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

20. marts 2009

Spørgsmål 166:

"Vil ministeren, i fællesskab med velfærdsministeren, undersøge, om det passer, at kommunerne undlader at tage henvendelser om vold i hjemmet seriøst, når en lærer fortæller de sociale myndigheder om et barn, der muligvis er udsat for vold, og vil ministeren, såfremt det viser sig, at der er et problem, tage de nødvendige initiativer, så samfundet sikrer, at lærerne indberetter, når der er behov for det, og at kommunerne behandler den enkelte sag seriøst?"

På DRs hjemmeside 25/2-09 fremgår det, at kommunerne undlader at tage henvendelser om vold i hjemmet seriøst, når en lærer fortæller de sociale myndigheder om et barn, der muligvis er udsat for vold. Det mener næsten halvdelen af lærerne i en undersøgelse, som DR har lavet blandt næsten 900 lærere i Syd- og Sønderjylland.

<http://www.dr.dk/Regioner/Esbjerg/Nyheder/Esbjerg/2009/02/25/060345.htm>"

Svar:

Offentlige ansatte, herunder folkeskolelærere, som gennem deres virke bliver bekendt med forhold for et barn eller en ung under 18 år, der må give formodning om, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte, har pligt til at underrette kommunen. De udvidede regler for offentlige ansattes underretningspligt findes i lov om social service § 153, stk. 1-3, samt i bekendtgørelse om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service. Regelsættet hører under velfærdsministeren, der til brug for besvarelsen af spørgsmålet har oplyst følgende:

”Velfærdsministeriet er ikke bekendt med undersøgelser, der viser, at kommunerne ikke reagerer på underretninger om børn, der udsættes for vold i hjemmet.

Vold eller andre alvorlige overgreb mod et barn gør, at der er åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Det betyder, at kommuner skal reagere hurtigt ved underretninger om vold. Desuden afhænger kommunernes mulighed for at reagere ofte af, at fagfolk underretter, hvis der er grund til bekymring.

Reglerne om tavshedspligt betyder, at kommunen ikke kan videregive oplysninger om eventuelle indsatser og om barnets og familiens eventuelle sociale problemer til andre. Derfor vil en lærer, som har underrettet, kunne opfatte det som om, at kommunen ikke reagerer.

Tavshedspligten er dog ikke en hindring for, at der iværksættes et konstruktivt samarbejde på tværs af sektorerne om at støtte barnet. En mulighed er, at holde et møde med deltagelse af kommune, forældre og skole. Med forældrenes samtykke kan der etableres en åben og konstruktiv dialog mellem parterne om indsatsen for barnet. Derudover har de kommunale myndigheder altid mulighed for at indhente yderligere oplysninger fra en lærer, der underretter.

Hvis man er bekymret for, at kommunen ikke hjælper et bestemt barn i tilstrækkeligt omfang er der mulighed for at henvende sig til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har i kraft af sin egendriftkompetence mulighed for at undersøge sagen nærmere og pålægge kommunen at handle. Underretninger til Ankestyrelsen kan også indgives anonymt.

Det kan desuden oplyses, at Ankestyrelsen i april 2009 iværksætter en kampagne om muligheden for at rette henvendelse til Ankestyrelsen, hvis man er bekymret for kommunens indsats i forhold til et barn.

Det er ikke en ukendt problemstilling, at skolelærere føler frustration, når de underretter kommunen om et barn, men ikke får vished om, hvad der videre sker i sagen. I forbindelse med Barnets Reform, vil Velfærdsministeriet derfor undersøge, om der kan ændres på disse regler og om underretningspligten skal tydeliggøres, så der ikke kan være tvivl om, hvornår der skal underrettes.”

Jeg kan supplerende oplyse, at Undervisningsministeriet i foråret 2009 forventes at udgive en publikation med eksempler på kommunal praksis i forbindelse med bekæmpelse af elevers fravær. I den forbindelse resumeres alle relevante regelsæt, herunder også reglerne om lærernes indberetningspligt. Udgivelsen vil blive fulgt op af to seminarer. Det overvejes, om lærernes indberetningspligt skal figurere som særskilt punkt.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder